

Päätoimittajalta

Anna Miettinen

Noin vuosi sitten sain ruotsin tunnilla tehtävänannon: kirjoita aiheesta "Jag som blivande kulturproducent". Olin opiskellut Humanistisessa ammattikorkeakoulussa kulttuurituottamista kuusi kuukautta eikä minulla todellakaan ollut kunnollista käsitystä siitä, mitä kulttuurituottaja ihan oikeasti tekee tai millainen

tuottaja minusta koulutuksen myötä kehkeytyisi.

Opiskelen nyt toista vuotta enkä vieläkään ole aivan varma, mitä tulevaisuteni tuottajana on tuova tullessaan. Olen oppinut paljon teatterin, tanssin ja taiteen sisällöistä, yrittäjyydestä, markkinoinnista, viestinnästä, mutta mikä loppujen lopuksi tekee tuottajan? Hyvä maku, lannistumaton into, tarkka kirjanpito, suhteet kulttuurilautakuntaan? Kaverille kilvahtaminen ja yleisöltä

kysyminen? Varmaa miljoonan euron vastausta tuskin on, koska kahta identtistä tuottajaa ei ole. Jokainen tuottaja rakentaa työnkuvansa ja erikoisosaamisensa omien kykyjensä ja kiinnostuksensa mukaan.

Pelkkä faktatieto tai innostus ei riitä omistuneen tuotannon toteuttamiseen ja käytännön kautta oppiminen teettää usein ylimääräistä työtä. Asiansa osaava tuottaja yhdistää tiedon ja taidon, liittää käytännön ja teorian toimi-

vaksi kokonaisuudeksi. Kulttuurituottajaopiskelijana olen saanut

työmaailmassa sekä oppia uutta että kokeilla käytännössä oppitunneilla omaksumaani.

En koskaan voi tietää kaikkea kulttuurista tai osata kaikkia erilaisia toimintatapoja, valmiiksi tuleminen on täysin mahdotonta. Kulttuuriala kehittyy ja elää jatkuvasti ja minun tuottajana tulee kasvaa sen mukana. Hyvän kulttuurituottajan minusta tekee haluni oppia lisää. Som blivande kulturproducent är jag aldrig färdig.

humak

KORPILAHDEN KAMPUS
Tähtiniementie 26
41800 Korpilahti
puh. 020 7621 230
korpilahti@humak.edu

Opiskelu onnistuu monin konstein

Maija Asikainen
Suvi Ekroos

Moni opiskelupaikkaa hakeva törmää yleiseen ongelmaan. Humakin oma termistö ei tunnu aukenevan millään, ja hakuoppaista on turha etsiä vastauksia. Päätimme kääntää hakuoppaiden tekstit ymmärrettävään ja kansankieliseen muotoon.

Kontaktiopetus

Kontaktiopetus on lähi- tai luokkaopetusta. Opiskelijat ja opettajat ovat yhteisessä oppimis- ja vuorovaikutustilanteessa. Opetus rakentuu luennoista, opetuskeskusteluista, ryhmätöistä ja seminaari-työskentelystä.

Työoppiminen

Humakissa opiskelija suorittaa 30-90 opintopistettä työoppimisena. Se tarkoittaa työpaikalla tapahtuvaa työn tekemistä niin, että siihen liittyy oppimistehtäviä ja oman työn arviointia. Ennen työoppimista valitaan teema, jota suoritetaan ja tavoitteet omalle oppimiselle sen mukaan. Tavoitteiden toteutumista opiskelija arvioi työoppimisen jälkeen kirjoittamassaan raportissa.

Projektioppiminen

Projekti voi olla jokin työtehtävä esimerkiksi tapahtuman tuottaminen, tutkimus- tai selvitystehtävä. Projektioppimisessa opiskelija vastaa itsenäisesti tai yhdessä useamman opiskelijan kanssa kokonaisuudesta. Tarkoituksena on, että opiskelija on osana projektia sen alkuvaiheista loppuun saakka.

Verkko-oppiminen

Verkkokursseilla opiskelijat suorittavat oppimistehtäviä, joiden oppimateriaali on internetissä. Verkko-oppiminen ei vaadi läsnäoloa, vaan tehtävät tehdään ja palautetaan verkon välityksellä.

Itsenäinen työskentely

Itsenäinen työskentely tarkoittaa opintojen suorittamista tenteillä, esseillä, raporteilla tai lukupiirissä. Käytännössä tavallisin muoto on se, että opiskeltavasta teemasta vastaava opettaja antaa opiskelijalle oppimistehtävän. Itsenäinen työskentely onnistuu myös samanaikaisesti kontaktiopetuksen kanssa.

Kansainvälinen oppimisympäristö

Kansainvälisen vaihtoon muotoja ovat opiskelu ulkomaisessa korkeakoulussa ja työoppiminen ulkomailla. Myös opintomatkat sekä kotimaassa osallistuminen tarjottuun vieraskieliseen opetukseen ovat kansainvälistä toimintaa.

Opiskelijatiimi

Jyväskylässä toimivan Humakin opiskelijatiimin kesto on yksi lukuvuosi. Vuoden tiimissä olevat opiskelijat muodostavat oman työyhteisön ja perustavat NY-yrityksen (Nuori yrittäjyys). Tiimissä opiskelijat tekevät työoppimisia ja projekteja, joista saatuja kokemuksia arvioidaan yhdessä.

Hakuoppaiden suomentamisessa meitä avusti kulttuurituotannon koulutusohjelman yliopettaja Hannu Sirkkilä.

Mitä se kulttuurituottaja sitten oikein tekee?

Ville Niutanen

Kulttuurituottaja (AMK) on tutkintonimike kulttuurialan ammattikorkeakoulututkimon suorittaneelle. Tutkintoon johtavaa koulutusta järjestetään Humanistisen ammattikorkeakoulun neljällä kampuksella sekä Mikkelin ja Seinäjoen ammattikorkeakouluissa. Kulttuurituottajia valmistuu myös helsinkiläisistä Stadiasta ja Yrkeshögskolan Sydvästistä.

HUMAKin kulttuurituotannon koulutusohjelman opetussuunnitelman mukaan "opiskelijat rakentavat itselleen yksilöllisen ammattitaidon". Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että jokainen opiskelija voi suuntautua kiinnostustensa ja erityisosaamisensa mukaan hyödyntämällä HUMAKin tarjoamia oppimisympäristöjä.

Neljän vuoden opintojen aikana kulttuurituottajaopiskelija perehtyy kulttuurituotantoalan erilaisiin työtehtäviin kehittyen monen alan asiantuntijaksi. Kuinka tämä on mahdollista? Ei mitenkään - alan asiantuntijuus syntyy pitkällä aikavälillä ja kovalla työllä. Kulttuurituottajan tutkinto on hyvä ensiaskel kohti ammatillisuutta. Opintojen aikana tuleva kulttuurituottaja koulutetaan tuntemaan alan toimintatapo-

ja ja hahmottamaan kokonaisuuksia. Mutta millainen on kulttuurituottaja ja mitä kulttuurituottaja oikeastaan sitten tekee?

Kulttuurituottaja voi toimia hyvin monenlaisissa tehtävissä kulttuurialan erilaisissa organisaatioissa. Työ keskittyy pääsääntöisesti tuotantosunnitteluun ja -toeuttamiseen. Kulttuurituottaja vastaa usein projektien ja hankkeiden vetämisestä sekä rahoituksen järjestämisestä. Myös tiedottaminen ja markkinointi ovat työn keskeisiä osa-alueita. Kulttuurituottajan lopullinen toimenkuva muotoutuu kunkin työpaikan tarpeita vastaavaksi. Erilaisia työympäristöjä ja ammattinimikkeitä tuntuu olevan lähes yhtä monta kuin alan tekijöitä. Kulttuurin kentällä toimii tuottajia, kulttuuriyrittäjiä, tuotantoassistentteja, kulttuuriohjaajia, kulttuurisihteereitä, toiminnanjohtajia, järjestösihteereitä, projektijohtajia, projektisihteereitä, kulttuurisihteereitä, kulttuuritoiminnanjohtajia ja niin edelleen.

Tuottaminen sanana voi kuulostaa teolliselta. Kulttuurin tuottaminen on kuitenkin pohjimiltaan elämänlaatua parantavien palveluiden ja elämysten tuottamista - ihmisten lähelle tuomista. Tästä työstä teollisuus on vielä kaukana.

Tekemällä oppimista parhaimmillaan

Maija Asikainen
Suvi Ekroos

Kaisa Kilponen viettää toisen opiskeluvuotensa opiskelijatiimissä Jyväskylän Sepänkeskuksessa. Kyselimme Kaisalta kuinka hän päätyi tiimiin ja mitä hän siellä vuoden aikana aikoo tehdä.

Mistä kuulit tiimistä?

Ensimmäisen kerran jo pääsykokeissa. Joku lehtoreista kertoi vaihtoehdosta mainitessani kiinnostuksestani yrittäjyyteen. Ensimmäisen vuoden keväällä vierailimme tiimin tiloissa ja homma alkoi hahmottua mielessä.

Miksi kiinnostuit tiimistä?

Yrittäjyyden takia ihan puhtaasti. Tiimi on myös erilainen oppimisympäristö ihan tiimin itsensäkin takia. Ihmissuhdetaitoja ja olemista ryhmän jäsenenä tulee "harjoiteltua", sillä säännölliset tapaamiset tiimin kanssa ovat osa ainoa viikkorutiinia, joka ei ole valittavissa. Muutoin voi aikatauluttaa itsensä kuten tahtoo.

Oliko sinulla yritysidea tiimiin mennessäsi?

Ei. Harvalla oli. Kyllä hyvät ideat hioutuvat timanteiksi kun lyödään joukko toisilleen tuntemattomia ihmisiä yhteen ja laitetaan vähän paineita.

Onko tiimi vastannut odotuksiasi?

Eh tiennyt mitä odottaa, joten kyllä ja ei. Olin sillä asenteella, että katsotaan mitä tulee, eikä pettymyksiä ole tullut vielä yhtäkään!

Miten tiimi mielestäsi eroaa muista oppimisympäristöistä?

Viikoittaisissa "latingeissa" on oltava mukana, mutta muuten elämänsä voi järjestää miten haluaa. On opeteltava aikatauluttamaan itsensä ja organisoimaan oma elämänsä niin, että pysyy kasassa.

Millaisille ihmisille suosittelisit tiimiä?

Tiimi sopii ihmisille, jotka tulevat muiden ihmisten kanssa toimeen tai haluavat oppia tulemaan. Tiimi sopii myös henkilöille jotka haluavat kokemuksia ja elämyksiä ja kokeilla siipiään yritys-elämässä.

Millaista tiimissä on työskennellä?

On päiviä, jolloin miettii, mihin on nokkansa pistänyt, ja niitä jolloin tekemistä ei edes huomaa työksi. Motivaatio on suurempi, koska tekee vain sitä, mistä pitää ja mikä on itselle tärkeää.

Kaisa (oik.) ja Maiju pyörittävät tiimivuotensa ajan Tähtihippu NY:tä. Yritys tarjoaa ideointi- sekä toteutusapua läheisten ja ystävien merkkipäivien ja tärkeiden hetkien luomiseksi.
KUVA: TEIJA LAPINMÄKI

Toimitus: Maija Asikainen, Suvi Ekroos, Anne Jussila, Maria Kananen, Anna Komppula, Anssi Keisanen, Tuuli Leppäaho, Anna Miettinen, Ville Niutanen, Marjo-Riikka Saarivainio ja Katri Tarnanen

Avustajat: Leena Kerkula, Annamari Maukonen

Kuvat ja kansi: Anne Jussila

Taitto: Ville Niutanen

Julkaisija: Humanistinen ammattikorkeakoulu, Korpilahden kampus

Tähtiniementie 26 41800 Korpilahti, puh. 020 762 1230, korpilahti@humak.edu

Työssä opittua

Anna Komppula
Katri Tarnanen

Mikä työoppiminen?

Humanistisessa ammattikorkeakoulussa kulttuurituotannon opiskelijoille suurta osaa opinnoissa näyttelee työoppiminen. Työoppimisella tarkoitetaan alan työpaikoissa tapahtuvaa työn tekemistä ja samalla työn tutkimista ja kehittämistä. Työoppimisessa opiskelija yhdistelee opittua teoriaa ja käytännön kokemuksia kulloinkin opiskeltavassa teemassa.

Opiskelijan alussa työoppiminen on lähinnä työelämään ja kulttuurialaan tutustumista, loppuvaiheessa painotetaan vaativampia, itsenäisiä työtehtäviä. Työoppimispaikat ovat opiskelijan itse päätettävissä alan, mielenkiinnon ja suoritettavan teeman mukaan. Käytännössä työoppiminen alkaa siitä, kun opiskelija asettaa itselleen oppimistavoitteet ja miettii työoppimispaikan kanssa sopivia työtehtäviä. Työoppimisjakson jälkeen opiskelija raportoi oppimansa asiat arviointia varten. Jokaisen opiskelijan tulee suorittaa opinnoistaan työoppimisena vähintään 30 opintopistettä. Työoppiminen on kuitenkin pidetty opiskelumuoto, jota useimmat opiskelijat hyödyntävät enemmän kuin tämän vaaditun pistemäärän. Työoppimisjaksot ovat myös itse määriteltävissä, jolloin niitä voi suorittaa ympäri vuoden. Työoppimiset ovat muun muassa suosittu tapa suorittaa kesäopintoja.

Puhelintyötä ja KOM-teatteria

Kulttuurituotannon kolmannen vuoden opiskelija Tiia Ketonen suoritti kaksi teemaa työoppimisena KOM-teatterissa Helsingissä. Hänen työoppimisjaksonsa kesti maaliskuulta aina juhannukseen asti.

Tiia kertoo toimenkuvansa KOM-teatterilla olleen enimmäkseen asiakaspalvelua, joka toi mukanaan Lippupalvelu-järjestelmän taidot. Tiia toteaa näiden taitojen olevan varmasti hyödyllisiä tulevissa työtehtävissä. Lippupalvelun ohella Tiia pääsi seuraamaan alusta loppuun näytelmän teon prosessia. Kokemuksena tämä oli avartava ja mielenkiintoinen. Tiia kertoo onnistuneen kokemuksen lisänneen hänen omaa kiinnostustaan teatterimaailmaan.

Tiia suosittelee KOM-teatteria kaikille kulttuurituotannon opiskelijoille työoppimispaikaksi. KOMilla on ollut paljon eri tahoilta tulleita harjoittelijoita, joten he osavat ottaa harjoittelijat hienosti mukaan toimintaan ja antaa harjoitteluun sopivia tehtäviä.

Ville Kesää tekemässä

Toisen vuoden kulttuurituotannon opiskelija Ville Niutanan suoritti opiskelujensa ensimmäisen ja toisen työharjoittelun putkeen Jyväskylän Kesässä. Työoppimisen aikana Villen työtehtävät olivat hyvin mon-

enlaisia liittyen festivaalin tuotantoon ja organisointiin: joukkopostituksesta juliste-
taulujen pystytykseen ja tarpeistonhankinnasta nettisivujen päivitykseen. Itse tapahtuman aikana Ville vastasi muiden tehtäviensä ohella JazzBarin kesäklubien toimivuudesta.

Ville tuntee oppineensa paljon alan käytänteistä, sekä saaneensa alan ihmisten kanssa työskennellessään kallisarvoista sanallista tietoa. Myös vanhat ohjenuorat; suunnittelu, aikataulutus ja kumon yönät osoittautuivat hyvin tärkeiksi. Päällimmäisenä mieleen jäi kuitenkin mahtavien ihmisten kanssa työskentely.

Vaikka työoppiminen oli haasteita täynnä, Ville tunsikin, että oleminen osana onnistunutta festivaalia oli niin palkitsevaa, että työoppimisesta jäi hänelle hyvin positiivinen kuva. Tästä kertoo myös se, että Ville sanoo suosittavansa paikkaa muillekin toimivuuden ja työympäristön vuoksi.

Ville onnistui tehtävissään erittäin hyvin myös työnantajan mielestä, sillä työoppimisen jälkeisestäkin työskentelystä on ollut puhetta. Jos hyvin käy, Ville Niutanan nähdään siis myös ensi kesänä Jyväskylän Kesän tekijäkaartissa. Tämä työoppiminen voisikin olla hyvänä esimerkkinä onnistuneesta työoppimisesta, sillä verkostoitumisen tärkeys on hyvin painotettuna jo teorian opiskelussa; ja jatkoa ajatellen tulevaisuuden työtehtävät voivat avata monia ovia alan töihin myös opiskelun jälkeen.

Onnistunut työoppija Ville Niutanan
KUVA ANNE JUSSILA

Verkostot tasoittavat tietä työelämään

Maria Kananen

Kulttuurituottajan koulutus valmistaa hyvin erilaisiin tehtäviin, joiden muotoutumisessa tärkeää on oma kiinnostus ja aktiivisuus. Korpilahden kampukselta joulukuussa 2001 kulttuurituottajaksi valmistunut Elina Ruoho työllistyi jo ennen valmistumistaan Tampereen Teatterikesä -festivaaleille tuotantosihteeriksi ja sai valmistumisen jälkeen tehdä samoja töitä, vaikka teki sen ohella muitakin hommia.

Nykyinen työ Kajaanissa Generaattori-kulttuurihankkeen projektipäällikkönä on ensimmäinen kokopäiväinen ja ympäri-
vuotinen. Työnkuvaan kuuluu kaikkea mahdollista hallinnollisista tehtävistä tuotantojen järjestämiseen ja roudaamiseen. Ruoho ei opintojensa aikana varsinaisesti suuntautunut mihinkään kulttuurin alaan ja pitääkin tuottajan työn kannalta tärkeänä monien taiteenalojen ja kulttuurin osa-alueiden hallintaa.

- Alan työt tulevat lisääntymään ja monipuolistumaan. Tällä tarkoitan, että kulttuurituottajan pätevyytteni voin käyttää monenlaisiin tehtäviin, ei ainoastaan esitysten ja tapahtumien tuottamiseen, hän pöhtii.

Opinnoista Ruoho kokee saaneensa riittävät eväät työelämään varten, varsinkin työssä oppiminen on ollut tärkeää ammatin oppimisen ja kontaktien luomisen kannalta. Työelämässä toki oppii lisää alasta. Lisäkoulutusta hän on kaivannut lähinnä taloushallinnon ja esimiestehtävien hoitamiseen.

Työn hankinnassa kontaktit ovat erittäin tärkeitä, avoimien työpaikkojen listoilla kulttuurialan töitä ei juri ilmoitella.

- Vaikka tämän Generaattori-työn löysin kyllä kämppikseni avulla juuri sieltä työvoimahallinnon nettisivuilta, Ruoho kertoo.

Generaattori -hankkeen projektipäällikkö Elina Ruohon mielestä töitä on helppo löytää, jos on kontakteja alan ihmisiin.

KUVA: LAURA KAUPPINEN

Kulttuurin alalla päättävät ihmiset, eivät organisaatiot

Korpilahden kampukselta vuoden 2005 keväällä valmistunut Mari Kanervaniemi työskentelee tällä hetkellä draamapajan työvalmentajana Lahdessa. Dynamo-hankkeeseen kuuluvassa draamapajassa hän ohjaa työparin kanssa 17- 24-vuotiaita ammattikouluttamattomia nuoria, jotka ovat viiden kuukauden työharjoittelussa.

Valmistumisen jälkeen Kanervaniemi teki kesätöitä ja oli sen jälkeen työttömänä, kunnes aloitti vuoden 2006 alussa nyky-

sessä paikassaan.

Nykyistä työtä kohti on pohjustanut pitkälti harrastajateatteritausta ja työparikin on tuttu teatteriympyröistä. Koulun liittyvät työoppimisjaksot hän on tehnyt myös Lahdessa, esimerkiksi nuorisopalveluiden parissa.

- Tiesin jo Hinkkiin tullessani, etten halua tulevaisuudessa toimia puhtaissa tuottajantöissä. Hain koulusta teatteritaustaan liittyen oppia tuottamispuoleen liittyviin asioihin kuten markkinointiin ja apurahojen hakemiseen. Myös ohjaamiseen sai oppia esimerkiksi Viljardin vaihto-opiskeluaikana Virossa ja kasvatustieteen perusopintojen kautta, Kanervaniemi kertoo.

Nykyisessä työssään hän voi yhdistellä koulussa painottamia asioita. Lisäkoulutusta hän kaipaa työssään esimerkiksi pähketyöhön, johon työpaikka tarjoaa mahdollisuuden. Opiskelujen alussa kuva alasta oli hieman mustavalkoinen, mutta erilaisia asioita tehdessä näkemys on pikkuhiljaa muuttunut.

Kanervaniemi haluaa painottaa oman harrastuneisuuden ja etenkin verkostojen merkitystä oman työn löytämisessä. Kulttuurialalla työskentelyssä Kanervaniemi pitää parhaana puolena itsenäisyyttä.

- Kulttuurialalla taustalla ei ole suuria organisaatioita päättämässä, vaan ihmisiä, hän muistuttaa.

Amattijärjestö tukee työelämän kiemuroissa

Työllistymisen kannalta monipuolisuus koulutuksessa ja verkostoituminen alan toimijoiden kanssa ovat avainasemassa. Akavan Erityisalat ry:n puheenjohtaja Jorma Rihto ei halua luoda kulttuurialasta epärealistisen nusuista kuvaa, mutta pi-

tää muutosta parempaan mahdollisena. Rihto itse työskentelee Viitasaarella kulttuurisihteerinä, joten hän on jatkuvassa kosketuksessa käytännön kulttuurityöhön.

Yli kymmenessä heiluva työttömyysprosentti ja alan heikko arvostus esimerkiksi palkkakehityksen perusteella saattavat synkistää ajatukset.

- Ala on hyvin suhdeneherkkää, esimerkiksi 90-luvun laman aikana kulttuuriin kohdistui suuria leikkauksia, Rihto sanoo. Synkkyteen ei kuitenkaan kannata vaipua, eikä alalle jättää hakematta, jos kiinnostus on aitoa.

- Itsensä monipuolinen kehittäminen on tärkeää työllistymistä ajatellen. Esimerkiksi liiketalouden opiskelu on hyödyllistä, Rihto muistuttaa.

Euroopan mittapuussa kulttuurin kenttä on kasvava ala, vaikka Suomessa suuntaus ei vielä näkyisikään. Amattiyhdistys on yksi väylä parantaa työllisyysoloja, ja Akavan Erityisalat tekee muiden Akavan alojen kanssa yhteistyötä muun muassa palkkojen nostamiseksi. Kulttuurituottajien edunvalvoja Taide- ja kulttuurialan amattijärjestö TAKU ry, joka on Akavan Erityisalojen jäsenjärjestö, auttaa työhön ja palkkaukseen liittyvissä ongelmatilanteissa. Etuja ovat muun muassa ammatillinen edunvalvonta, koulutus ja ansiosidonnainen työttömyysturva. Rihton mukaan oma amattijärjestö on tärkeä kulttuurin parissa toimivan identiteetin löytämisen kannalta.

Kansainvälisyydestä Lisämakua opiskeluun

Ulkomailla suoritetun työpöppimisen aikana tulee nähtyä muutakin kuin pelkkää työelämää. Marjo-Riikka Saarivainio katselee väliaikaista kotikaupunkiaan vuoristosta käsin Espanjan Fuengirolassa.
KUVVA: HELI PIETIKÄINEN

Marjo-Riikka Saarivainio
Tuuli Leppäaho

Humak on erinomainen koulu kansainvälisyydestä kiinnostuneille, sillä vaihtoon hakeneista suurin osa pääsee hakemaansa kohteeseen. Haku Erasmus-vaihtoon tapahtuu aina edellisen lukukauden puolivälissä ja vaihto kestää vähintään kolme kuukautta. Vaikeuksia tuleekin vasta, kun täytyy päättää mihin ma-

han haluaa lähteä vaihtoaan suorittamaan. Humakista lähtee vuosittain viitisenkymmentä opiskelijaa ulkomaille opiskelemaan. He saavat rahallista Erasmus-tukea, joten taloudenkin puolesta kansainvälistyminen on tehty helppoksi. Vaihto-opiskelijat ovat lisäksi oikeutettuja korotettuun opinto- ja asumistukeen ulkomaille asuessaan. Suosituimmat vaihtokohteet ovat vuosien ajan olleet Alankomaat ja Iso-Britannia.

Parasta vaihdossa oli kulttuurishokki

Kaisa Kinnunen on kolmannen vuoden kulttuurituottajaopiskelija Korpilahden kampukselta. Hän oli viisi kuukautta vaihdossa Krakovassa, Jagiellonian Yliopistossa. Kaisa päätyi hakemaan Puolaan koska halusi maahan josta ei tiennyt paljoakaan. Parasta vaihdossa oli Kaisan mukaan kulttuurishokki.

-Aluksi kaikki on ihanaa, kiehtovaa ja arki täydellistä, mutta ajan kuluessa vastaan tulee seinä, joka pistää asentet ja akintiinit ylösalaisin, se oli mahtavaa!

-Yliopistolla on paljon mielenkiintoisia kursseja englanniksi, saksaksi ja puolaksi. Kaisa kertoo nauttivansa yliopiston tunnelmasta ja kurssien sisällöistä.

-Ostan koti-ikäväni iskiessä alakerran kioskista Dumle-karkkeja ja lauleskelen suomenkielisiä lauluja huonoveritelleni iloksi. Vieraaaseen maahan mentäessä on varauduttava kulttuurien eroavaisuuksiin ja ongelmitta tuskin yksikään vaihto-opiskelija selviää.

-Pahinta ovat jopa päiviäkin kestävät jonotukset kaikkialla, erityisesti kaupungin virastoissa. Yksi parhaimmista asioista on puolalainen keittiö, perinteinen ruoka on todella herkullista ja monipuolista.

Työskentele opintosi eteenpäin ulkomaille

Ulkomailla tehdyssä työpöppimisessä yhdistyvät opintojen edistymisen, kansainvälisyys ja käytännön työn oppiminen. Opiskelija hankkii itseään kiinnostavan ja opintoihinsa sopivan työpöppimispaikan ulkomailta. Harjoittelu on yleensä palkaton, mutta Humak tukee työpöppijoita hyvin taloudellisesti. Rahan puutteen takia ei kenenkään työpöppimisen ulkomaille tarvitse jäädä haaveeksi. Humak tekee ulkomaille lähdön helpoksi. Lehtorit avustavat työpaikan ja asunon etsimisessä. Työpöppijoita

lähtee vuosittain noin viisikymmentä koko Humakista ulkomaille ja kaikkien palautteet ovat yleensä loistavia: ulkomailta oppii itsestä, omasta alasta ja maailmasta.

Juhannusjuhlat sytytti Aurinkorannikolla

Marjo-Riikka Saarivainio ja Tuuli Leppäaho suorittivat ensimmäisen työpöppimisensä kesällä 2006 Espanjan Fuengirolassa, Espanjan Sanomat-lehdessä. Lehti on suunnattu aurinkorannikon suomalaisväestölle ja sen levikki on 11.000kpl.

Haastavin tehtävä työtöillä oli järjestää juhannustapahtuma lehtien lukiöille.

-Oli erittäin mielenkiintoista ottaa vastuu tapahtuman järjestämisestä. Juhannusjuhlat onnistuivatkin loistavasti ja ihmisiä tuli nelinkertainen määrä odotetun sijaan. Tunnelma meren äärellä juhliessa oli loistava, Tuuli Leppäaho kertoo.

-Työn ohella opimme paljon espanjalaisesta kulttuurista. Tapakset ja paellat tulivat kyllä tutuiksi, Marjo jatkaa.

Vapaa-ajan tytöt viettivät rannalla makaillessa, lähikaupunkeja tutkaillen ja uusiin ihmisiin tutustuen. Kuten monet muutkin työpöppimisen ulkomaille suorittaneet, myös Marjo ja Tuuli suosittelivat sitä kaikille.

-Kokemus on aivan mahtava ja jää mieleen varmasti koko loppuelämäksi.

Korpilahti - Suomen Monaco

Anssi Keisanen

Tampere on Suomen Manchester. Jyväskylä on Suomen Ateena. Lahti on Suomen Vaajakoski. Vaikka on siltäkin Suomalaisten on tapana vertailla asuinpaikkaansa tai vaikkapa naapuripaikkakuntaa johonkin muuhun paikkaan. Paikkakunnissa on samanlaisia piirteitä, esimerkiksi elinkeino. Korpilahti on alkanut markkinoida itseään Suomen Monacona. Kuinka samanlaisia paikkoja näitä kaksi sitten ovat? Kävelen Korpilahden kyläraitilla marraskuun loppupuolella ja heti ensimmäisenä ei tule mieleen Välimeren rannalla sijaitseva ruhtinaskunta. Mietitäänpä tuota asiaa hieman perusteellisemmin. Ilmastoltaan paikkakunnat poikkeavat toisistaan melkoisesti. On vaikeaa kuvitella ruhtinas Albert toisen kävelevän pitkin loskaisia katuja hienoissa nahkakengissään. Korpilahdeltä Alpertiltä sen kyllä kuulisi onnistuvan. Onhan Alpertti kuitenkin pukeutunut asiainmukaiseen varustukseen, hienoihin vettä hylkiviin ja lämpimiin vaelluskengisiin. Alpertti ei kuitenkaan päässisi Monacon Casinolle pelaamaan uhkapelejä hienoissa kengissä, mutta Korpilahdella kengät eivät ole ongelma.

Ohrantähkään pääsee ja sieltä löytyy raha-automaattiyhdistyksen viihdyttävä uhkapelejä. Pelaaminen siis onnistuu molemmissa. Kesällä ilmastot eivät poikkeakaan toisistaan yhtä paljon. Tämä idea vertauksesta Monacoon on varmaankin syntynyt kesällä Korpilahden satamassa muutaman punaviinilasin jälkeen. Varsinkin siinä tapauksessa, jos viini on vielä sopivasti ranskalaista, maustettuna vanhojen kolonialistien suuruudenhulluudella. Korpilahdelaisen Alperin mieleen onkin saattanut juolahtaa tällainen ajatus. Satamat ovat molemmille paikkakunnille erittäin tärkeitä ja asukkaat ovat satamiskuntaa, kun taas Alperin jälkeläiset joutuvat vieraan vallan alle. Uskon kuitenkin molempien säilyttävän identiteettinsä. Identiteettistä puheen ollen molemmilta paikkakunnilta täytyy löytyä intimoisia rallin harrastajia. Sekä Korpilahden että Monacon rajojen sisällä järjestetään MM-rallin erikoiskokeita. Alperit seuraavatkin mielellään rallikuskien edesottamuksia. Saattaapa molempien naapurissa asustaakin rallikuskia. Näin ajateltuna Monacosta ja Korpilahdesta löytyy yhtäläisyyksiä, mutta paikkakunnat ovat myös monessa asiassa kaukana toisistaan. Korpilahden Alpertti

taan ylpeitä. Hieno satama ja vesistöjen läheisyys lisäävät turismia molemmilla paikkakunnilla. Korpilahden Alpertti saa mökki-naapurin ja kaima Monacossa pelikaverin Casinolle. Mitä muuta samankaltaisuutta Korpilahdesta ja Monacosta löytyy? No molemmat ovat kuntia, vaikkakin ruhtinaskunta on valtiomuoto ja nykyään itsenäinen. Korpilahdella kuntaliitos on erittäin polttava ja ajankohtainen puheaihe. Monaco välttynee liittymästä suureen naapuriinsa Ranskaan, sen tulee takaamaan ruhtinaskunnan perustuslaki. Albert toisen seuraaja saa hallita itsenäistä Monacon ruhtinas-

saattaa ajatella kesällä satamassa olevansa Suomen Monacossa, mutta tuskirpa ruhtinas Albert toinen ajattelee että Monaco on Välimeren Korpilahti. Korpilahti on nimenomaan Suomen Monaco. Painotan sanaa Suomen. Uskoisin, että Alperit ovat onnellisia omassa ympäristössään ja viihtyvät onalla kotipaikkakunnallaan. Molemmat ovat ylpeitä asuinpaikastaan. En usko että ruhtinas Albert toistahahtaa, vaikka Korpilahden kaima kirjoittaa joskus karakellappuun taiteilijanimikseen ruhtinas Alpert, aloittaa laulunsa toivottamalla kuulijat tervetulleeksi casinolle ja laulaa Satumaan.

Monaco ja Korpilahti - kuin kaksi marjaa KUVAT:TIMO RISSANEN JA KATARIINA NIEMI